

دو مسئله در مکانیک (۱۰ نمره)

قبل از پرداختن به این مسئله راهنمایی‌های کلی را، که در پاکت جداگانه‌ای قرار دارد، بخوانید.

بخش A. دیسک پنهان (۳/۵ نمره)

استوانه‌ای چوبی به شعاع r_1 و ضخامت (یا ارتفاع) h_1 در نظر بگیرید. در درون پیکره این استوانه چوبی یک دیسک فلزی به شعاع r_2 و ضخامت h_2 به نحوی جاسازی شده که محور آن، محور B ، به موازات محور استوانه، محور S ، است و فاصله آن از قاعده‌های بالایی و پایینی استوانه چوبی یکسان است. فاصله محورهای S و B را d می‌نامیم. چگالی چوب ρ_1 و چگالی فلز $\rho_2 > \rho_1$ است. جرم کل دستگاه، شامل استوانه چوبی و دیسک فلزی داخل آن را M بگیرید.

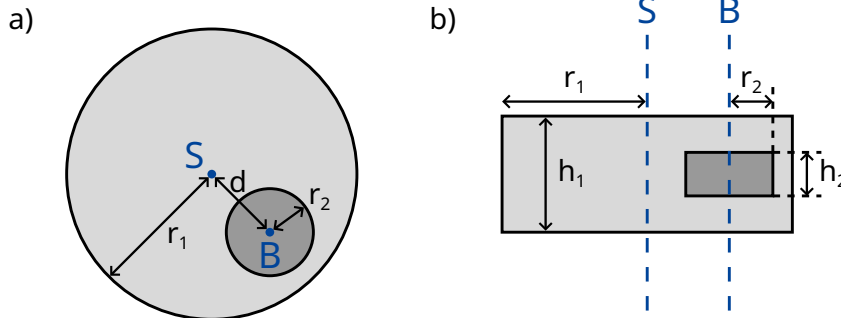
در این بخش از مسئله، استوانه چوبی را از یال روی زمین می‌گذاریم تا بتواند آزادانه به هر طرف بگلتد. شکل ۱ در سمت چپ، استوانه را در حالتی که روی زمین است و از قاعده به آن نگاه می‌کنیم نشان می‌دهد. در شکل سمت راست یک نمای دستگاه، وقتی از سطح جانبی به آن نگاه شود را می‌بینید.

هدف این بخش از مسئله تعیین اندازه و محل دیسک فلزی است.

در ادامه مسئله، هر جا خواسته می‌شود که جواب را بر حسب کمیت‌های معلوم بنویسید، علاوه بر کمیت‌های خاص ذکر شده در آن بخش، کمیت‌های زیر را نیز می‌توانید معلوم بگیرید.

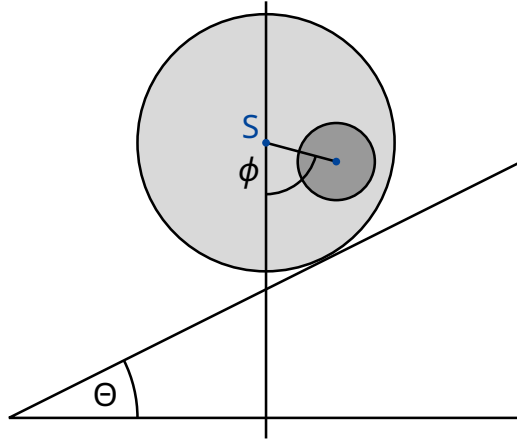
$$r_1, h_1, \rho_1, \rho_2, M. \quad (1)$$

حال می‌خواهیم h_2 و d را با سنجش غیر مستقیم به دست آوریم.

شکل ۱: (a) نمای استوانه از سمت قاعده و (b) از سمت جانبی

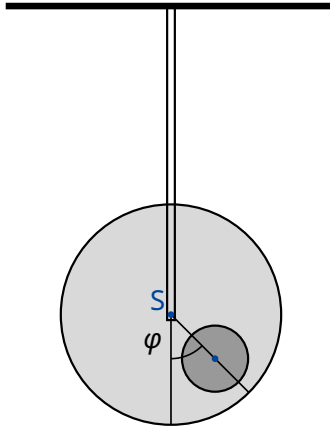
فرض کنید b فاصله مرکز جرم کل دستگاه C از محور تقارن استوانه، محور S ، باشد. برای تعیین این فاصله آزمایش زیر را انجام می‌دهیم. استوانه را از یال روی یک سطح افقی قابل بلند کردن قرار می‌دهیم و صبر می‌کنیم تا در حالت تعادل پایدار قرار گیرد. حال به آرامی یک طرف سطح را بالا می‌آوریم تا زاویه شیب سطح، مطابق شکل ۲، θ شود. فرض کنید اصطکاک ایستایی مانع لغزش استوانه می‌شود و استوانه پس از یک غلتش محدود و آرام به سمت پایین سطح شیبدار، در محل تعادل جدید قرار می‌گیرد. فرض کنید در طی این غلتش، استوانه به اندازه زاویه ϕ حول محور تقارن خود چرخیده است که آن را اندازه‌گیری کرده‌ایم.

شکل ۲: استوانه روی سطح شیبدار.

A.1 عبارتی برای b بر حسب کمیت های داده شده در عبارت (۱)، زاویه ϕ و زاویه شیب سطح، Θ ، به دست آورید. **0.8pt**

از این جا به بعد می توانید b را هم معلوم بگیرید.

شکل ۳: استوانه در حالت آویخته.

حال می خواهیم لختی دورانی استوانه، I_S نسبت به محور تقارن S را به دست آوریم. برای این کار استوانه را در حالتی که یال هایش افقی هستند، مطابق شکل ۳ از محور تقارن خود می آویزیم. سپس آن را به اندازه زاویه کوچک φ از حالت تعادل خارج می کنیم و آن را رها می سازیم. مشاهده می کنیم زاویه انحراف φ دارای حرکت تناوبی با دوره T است

A.2 معادله حرکت φ را بیابید. لختی دورانی استوانه حول محور تقارن S آن، I_S را بر حسب T ، b و کمیت های مذکور در عبارت (1) بیان کنید. فرض کنید در طی حرکت زاویه انحراف φ همواره کوچک باقی می ماند. **0.5pt**

در اینجا می خواهیم با استفاده از نتیجه اندازه گیری های بخش های A.1 و A.2 مشخصات هندسی و جایگاه دیسک را در داخل استوانه تعیین کنیم.

0.4pt	عبارتی برای d بر حسب b و کمیت‌های مذکور در عبارت (1) به دست آورید. عبارت شما ممکن است شامل کمیت‌های h_2 و r_2 که نهایتاً باید در قسمت A.5 تعیین شوند، نیز باشد.	A.3
0.7pt	عبارتی برای لختی دورانی I_S بر حسب b و کمیت‌های مذکور در عبارت (1) به دست آورید. عبارت شما ممکن است شامل کمیت‌های h_2 و r_2 که نهایتاً باید در قسمت A.5 تعیین شوند، نیز باشد.	A.4
1.1pt	با استفاده از نتایج فوق، h_2 و r_2 را بر حسب b ، T و کمیت‌های مذکور در عبارت (1) به دست آورید. می‌توانید h_2 را بر حسب r_2 نیز بیان کنید.	A.5

بخش B: ایستگاه فضایی چرخان (۶/۵ نمره)

آلیس فضانوردی است که به اتفاق یار همیشگی‌اش باب، در یک ایستگاه فضایی زندگی می‌کند. این ایستگاه فضایی، چرخ گول‌پیکری به شعاع R است که حول محور تقارن خود می‌چرخد و با چرخش خود نوعی احساس گرانش ظاهری برای فضانوردان ایجاد می‌کند. فضانوردان روی لبه داخلی این چرخ عظیم زندگی می‌کنند. جرم ماده سازنده ایستگاه فضایی ناچیز است و از میدان گرانشی واقعی آن چشم‌پوشیم.

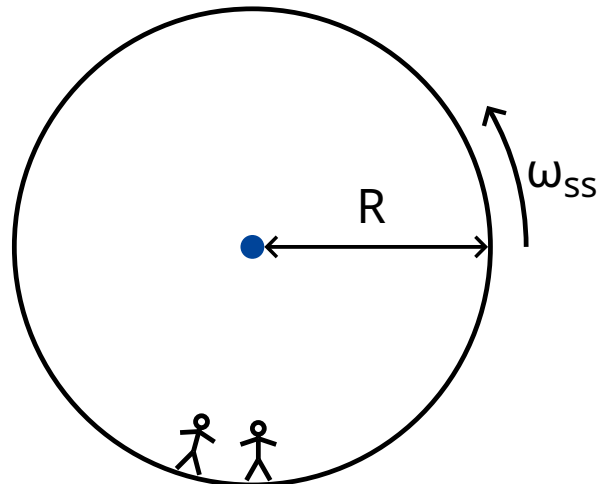
0.5pt	سرعت زاویه‌ای ایستگاه فضایی، ω_{ss} ، چقدر باشد تا فضانوردان همان شتاب گرانشی g_E در سطح زمین را حس کنند؟	B.1

آلیس و دوستش باب بر سر میدان گرانشی که حس می‌کنند با هم اختلاف نظر دارند. باب معتقد نیست که آنها در یک ایستگاه فضایی زندگی می‌کنند و فکر می‌کند که واقعا در سطح زمین هستند. اما آلیس تلاش دارد با انجام آزمایش‌های فیزیکی باب را متقاعد کند که آنها در یک ایستگاه فضایی چرخان زندگی می‌کنند. برای این کار آلیس جرم نقطه‌ای m را به فنری با ثابت k می‌بندد و دستگاه را به نوسان وا می‌دارد. جرم ذکر شده فقط در جهت عمودی نوسان می‌کند و امکان نوسان در جهات افقی را ندارد.

0.2pt	با فرض آن که شتاب گرانش زمین ثابت و مقدار آن g_E است، از دید کسی که مطابق فرض باب روی زمین است بسامد زاویه‌ای نوسان دستگاه، ω_E ، چیست؟	B.2

0.6pt	از دید آلیس که معتقد به فرض ایستگاه فضایی است، بسامد زاویه‌ای نوسان دستگاه، ω ، چیست؟	B.3

آلیس با آزمایش خود مطمئن شده است که در ایستگاه فضایی زندگی می‌کند. اما باب هنوز در پذیرفتن این نظر دچار تردید است. او می‌گوید چه بسا اگر اثر متغیر بودن شتاب گرانش با فاصله از زمین را به حساب آوریم بتوانیم نتیجه آلیس را از این روش نیز به دست آوریم. می‌خواهیم ببینیم چنین چیزی درست است یا نه؟

شکل ۴: ایستگاه فضایی

B.4 عبارتی برای شتاب گرانشی $g_E(h)$ برای ارتفاع کوچک h بالای سطح زمین به دست آورید و با توجه به آن بسامد زاویه‌ای جدید دستگاه $\tilde{\omega}_E$ را با فرض باب به دست آورید (تقریب خطی کفایت می‌کند). شعاع زمین R_E است. از دوران زمین چشم‌پوشی کنید. **0.8pt**

از قضا شرایط مسئله طوری است که آلپس مشاهده می‌کند آونگ فنری درست با همان بسامدی که فرضیه باب پیش بینی می‌کند، نوسان می‌کند.

B.5 شعاع ایستگاه فضایی، R ، در فرض آلپس چه باشد تا بسامد نوسان دستگاه، ω ، با بسامد $\tilde{\omega}_E$ مبتنی بر فرض قرار داشتن در زمین یکی شود؟ پاسخ را بر حسب R_E بنویسید. **0.3pt**

آلپس در حالی که از سماجت باب برآشفته است، با ایده استفاده از نیروی کوریولیس به میدان می‌آید. به این منظور او بر فراز برجی به ارتفاع H از کف ایستگاه فضایی می‌رود و جسمی را رها می‌کند.

در یک چارچوب مرجع چرخان، فضانوردان یک نیروی مجازی \vec{F}_C موسوم به نیروی کوریولیس را احساس می‌کنند. نیروی \vec{F}_C وارد بر جسمی به جرم m که با سرعت \vec{v} در یک چارچوب چرخان که دارای بسامد زاویه‌ای $\tilde{\omega}_{ss}$ است، حرکت می‌کند از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$\vec{F}_C = 2m\vec{v} \times \tilde{\omega}_{ss} . \quad (2)$$

که بر حسب مقدار کمیت‌ها چنین است:

$$F_C = 2m\omega_{ss} v \sin \phi , \quad (3)$$

در این رابطه ϕ زاویه بین سرعت و محور دوران است. امتداد نیرو بر محور دوران و سرعت نره، هر دو، عمود است و جهت آن از قاعده دست راست به دست می‌آید. در ادامه، شما در اختیار جهت آزادید.

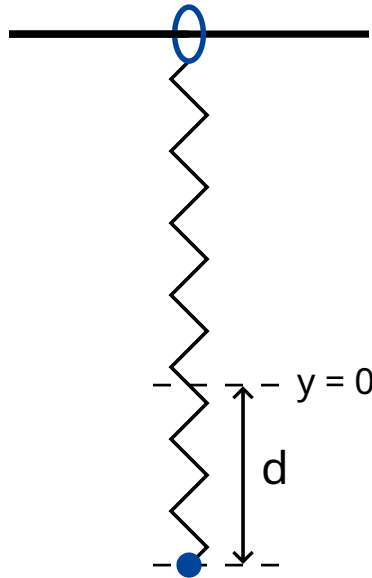
B.6 با فرض آن که صفحه شکل ۴، صفحه‌ی xy عمود بر محور دوران است و جهت محور y به سمت مرکز دوران ایستگاه است، سرعت افقی v_x و جابجایی افقی d_x جرم نسبت به پای برج، و در راستای عمود بر برج را در لحظه‌ای که به کف ایستگاه برخورد می‌کند محاسبه کنید. فرض کنید ارتفاع H برج کوچک است، در نتیجه شتاب اندازه‌گیری شده توسط فضانوردان در حین سقوط جرم ثابت است. همچنین فرض کنید $d_x \ll H$. **1.1pt**

آلیس برای آنکه حرف خود را به کرسی بنشاند و نتیجه چشمگیری مشاهده کند تصمیم می‌گیرد که ارتفاع برج را بسیار بزرگتر از فرض قبل بگیرد. اما در عین ناباوری او شرایط چنان رقم می‌خورد که جسم درست در پای برج به زمین می‌خورد، یعنی $d_x = 0$.

1.3pt

B.7 حد پایینی برای ارتفاع برج به دست آورید که برای آن $d_x = 0$ قابل وقوع باشد.

آلیس آخرین تیر ترکشش را برای قانع کردن باب به کار می‌گیرد. او سعی می‌کند با بررسی اثر نیروی کوریولیس بر نوسانگرش نشان دهد که آنها در یک دستگاه چرخان زندگی می‌کنند. به این منظور او چپش اولیه مسئله را تغییر می‌دهد و انتهای فنر را به جای یک نقطه ثابت، مطابق شکل (۵) به حلقه‌ای می‌بندد که آزادانه و بدون اصطکاک روی میله‌ای افقی در امتداد محور x حرکت می‌کند. نوسان فنر کماکان در راستای y است و امتداد میله، همان طور که گفته شد، موازی کف ایستگاه و عمود بر محور دوران آن است.

شکل ۵: چپش دستگاه

B.8 آلیس جرم بسته شده به فنر را به اندازه d پایین تر از نقطه تعادل $x = 0$ و $y = 0$ می‌کشد و سپس آن را رها می‌کند. (شکل ۵ را ببینید)

- پاسخ جبری عبارتهای $x(t)$ و $y(t)$ را با فرض آن که کمیت $\omega_{ss}d$ کوچک است، به دست آورید. از نیروی کوریولیس برای حرکت در امتداد محور y صرفنظر کنید.
- مسیر $(x(t), y(t))$ را رسم کنید و کلیه جنبه‌های کمی مهم آن، مثل دامنه را در شکل معلوم کنید.

آلیس و باب به بحث‌شان ادامه می‌دهند.